

ת"פ 49396/02 - אמיר זאיד ו ... נגד מדינת ישראל, אסי זלבאני, מוחמד אבו סנינה, נורידין שראיעה, עיסאם אל חנאוי, תימור חברה ו ... | |

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21-02-49396 מדינת ישראל נ' זאיד ו ... תיק חיצוני: |

מספר בקשה: 60

בפני	כבוד השופטת סיגל אלבו
מבקש	אמיר זאיד
נגד	מדינת ישראל
משיבים	2. אסי זלבאני
	3. מוחמד אבו סנינה
	4. נורידין שראיעה
	5. עיסאם אל חנאוי
	6. תימור חברה לאבטחה וניקיון בע"מ
	7. דניס ליסיאק שירוטי ניקיון ושיפוץ בע"מ
	8. פרטוש החזקות בע"מ
	9. בניה רגולר בע"מ

החלטה

לפני בקשה המבקש - הנאשם 1 לפסול עצמי מלדון בעניינו.

הרקע להגשת הבקשה

1. כנגד המבקש ושמו נאשנים נוספים (המשיבים 2 - 9) הוגש כתוב אישום, בו יוחסו להם עבירות על חוק מס ערף מוסף.
2. ביום 1.2.23 הודה המבקש (ה הנאשם 1) בשמו ובשם הנאשם 6 בעובדות כתוב אישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון. אציוון, כי בדיעו זה הודה גם הנאשם 2, 3 ו-7 בעובדות כתוב האישום המתוקן, ובධיוון שהתקיים ביום 21.2.23 הודה הנאשנים 4, 5, 8 ו-9 בעובדות כתוב האישום המתוקן.
3. בהסדר הטיעון לגבי הנאשם 1, נקבע כי הנאשם 1 ישלח לקבלת תסקير שירות המבחן, וכי הצדדים יטענו באופן לחופשי לעניין העונש.
4. ביום 26.2.23 הגיע המבקש בעצמו בקשה לחזר בו מהודאותו. בבקשת זו טען, כי הוטעה על ידי בא כוחו

עמוד 1

דאז (עו"ד מאהר חנא) שעל סמך דבריו פועל, שכן עברית אינה שפת האם שלו, וכי נמנע ממנו להבין את אשר התרחש בדיון עקב מוצבו הבריאותי. לטענתו, בא כוחו הסביר לו כי העונש שיטול עליו לא יכול מסר בפועל. לאחר מספר ימים התקשרה אליו התובעת על מנת לזמןנו עד בתיק אחר, ומשבירר את העניין מולה ואמר לה כי בא כוחו הסביר לו כי העונש לא יכול מסר בפועל, השיבה לו התובעת כי אין זה נכון. הנאשם טען כי נפל פגם ברצונו החופשי, שכן לא הבין את הדברים ואת תוכן הדיון שהתקיים ביום 1.2.23, משום שאינו דובר את השפה העברית, וכי הבין שהובטח לו כי העונש לא יכול מסר בפועל, ועל כן הסכים להודות.

5. ביקשתי את תגובת המאשימה לבקשה וכן את תגובת בא כוחו של המבוקש,עו"ד מאהר חנא.

6.עו"ד מאהר חנא הגיע את תגובתו לבקשה ביום 9.3.23, וטען כי לא הטעה את המבוקש, אך לנוכח טענות המבוקש ביקש לשחררו מייצוג המבוקש. המבוקש אף ביקש למנוט לו עורך דין חדש מטעם הסנ"כ וכן עשייתו.

7. המאשימה התנגדה לבקשה בתגובהה מיום 1.5.23.

8. ביום 9.5.23 מונתה עו"ד ליזה זלטין מטעם הסנ"כ לייצג את המבוקש, וביום 29.6.23 הוגשה תשובת המבוקש לטענות המאשימה, באמצעות בא כוחו.

9. ביום 20.9.23 קיימת דיון בבקשתה, במסגרתו חזרו הצדדים על טענותיהם.

10. בהחלטה מיום 20.9.23 דחיתי את בקשת המבוקש לחזרה מהודאה, תוך שקבעתי כי לא מתקיים התנאים הקבועים לחזרה מהודאה. במציאות, אכן, כי קבועתי כי המבוקש לא הוכיחفشل בייצוג או פגם ברצון, כי המבוקש לא הוכיח כי הוטעה על ידי בא כוחו, כי המבוקש דובר את השפה העברית על בוריה, וכי טענותיו בדבר מוצבו הבריאותי לא נתמכו במסמכים כלשהם. עוד ציינתי, כי המבוקש לא העלה טענות כלשהן בנוגע לטענותו, ועל כן לא שוכנעתי כי דחיתת הקשה תגרום עול לבקשתו.

11. מכאן הבקשתה שלפני, אשר הוגשה על ידי המבוקש בעצמו.

טענות המבוקש

12. המבוקש טוען כי בית המשפט גיבש דעה שלילית בעניינו. כך טוען המבוקש, כי כאשר נפגש עם בא כוחו דאז, טען الآخرון שלא הספיק לקרוא את החומר הרלבנטי וכי אין לו סיכוי, וכאשר אמר זאת בפני בית המשפט והתובעת, בית המשפט והתובעת הגיבו בצחוק.

13. כמו כן, טוען המבוקש, כי בית המשפט גיבש דעה בעניינו בכל הנוגע לבקשתה לחזרה מהודאה, שכן בדיון נאמר כי הדיון הוא רק עניין פורמלי ובית המשפט נתן החלטה.

14. עוד טוען המבוקש, כי בית המשפט אמר כי פנה לעו"ד מאהר חנא באופן אישי לקבל את תגובתו, וזאת למורות שתגובתו אינה מופיעה בתיק.

15. כן טוען המבוקש כי בית המשפט אמר שהוא יודע את השפה העברית על בוריה, למרות שהדברים אינם נכונים, וכי בית המשפט אמר כי המבוקש נראה בריא למרות שהוא סובל ממחלות כרוניות.

16. עוד טוען המבוקש כי בתום הדיון אמרת בית המשפט כי נתן החלטה בבקשתו, אבל הצדדים יקבלו אותה דרך נט המשפט, וזאת על מנת לגרום לחץ למבוקש.

17. לעניין הבקשה לחזרה מהודאה, ביקש המבוקש להוסיף כי בדיון מיום 21.2.23 נאמר לו על ידי בא כוחו זאת, כי אם יודה בכתב האישום המתוקן, מובטח לו שהעונש לא יכול מסר בפועל. המבוקש טוען כי למרות שכך בהאשמות המיחסות לו, היה מוכן להתפשר על מנת לסיים את ההליך בבית המשפט, ובא כוחו אף שלח הודעה קולית לטלפון הנכיד של אשתו. עוד טען, כי הוא מבקש לחזור בו מהודאה על מנת להוכיח את חפותו.

18. המבוקש הוסיף וטען כי ההליך הפרראיashi נגדו, וכי בא כוחו סירבה להגיש את הבקשה בשם.

דיון והכרעה

19. ראשית, ATIICHIS לטענות המבוקש בעניין הדברים שלטענתו נשמעו מפי בדיון. כאמור, המבוקש טוען כי בדיון מיום 20.9.23, שהתקיים בבקשתו לחזרה מהודאה, נאמר על ידי שכבר נתתי החלטה והדיון הוא רק עניין פורמלי. דברים אלה לא נאמרו. ציינתי בדיון, כי טענות הצדדים אשר הוגשו בכתב מונחות לפני, וכי מצאתן לנכון לקיום דין על מנת לאפשר לצדדים לחדד את טענותיהם או להוסיף עליהם.

20. כך גם לא נאמר על ידי בתום הדיון כי ההחלטה ניתנה, וכי הצדדים יכולים לקבל אותה באמצעות נט המשפט. נהFOR הוא, בתום הדיון, שאלתי את הצדדים האם הם מעוניינים להמתין עד שאtan את ההחלטה, והצדדים השיבו כי אינם מעוניינים להמתין, וכי הם מעדיפים לקבל את ההחלטה באמצעות נט המשפט, וכן ההחלטה נכתבת וניתנה מספר שעות לאחר שהסתיים הדיון.

21. אשר לטענות המבוקש, כי פניתי באופן אישילעוו"ד מאחר חנה לקבלת תגובתו, הרי שאין בסיס לטענה. הוואיל והמבקש טען בבקשתו לחזרה מהודאה, בין היתר, לכשל ביצוג, בהחלטה מיום 26.2.23 ביקשתי לקבל הן את תגובת המאשימה לבקשה והן את תגובתו של עו"ד מאחר חנה. עו"ד מאחר חנה הגיע לתגובה בימים 9.3.23, ותגובה זו מצויה בתיק בית המשפט. בעקבות תגובה זו אף שיחררתי את עו"ד מאחר חנה מיצוג המבוקש. אצ"ן, כי ציינתי עובדה זו בדיון, וזאת לנוכח טענת ב"כ המאשימה כי מן הראו היה שהمبוקש יצרף את תגובתו של עו"ד מאחר חנה לבקשתו לחזרה מהודאה, על מנת להוכיח את טענת הכשל ביצוג.

22. המבוקש טוען כאמור כי על בית המשפט לפסול עצמו, מהטעם שגיבש דעתה בעניינו. לטענה זו אין יסוד.

23. המבוקש הודה בכתב האישום המתוקן לאחר מ"מ שנייה עם המאשימה יחד עם בא כוחו. המו"מ בין הצדדים התקיים מחוץ לאולם בית המשפט, כאשר בית המשפט לא היה נוכח, לא נטל חלק במו"מ ולא הביע עמדה. בית המשפט לא הציע למבוקש בשום שלב להוזות בכתב האישום המתוקן, אלא רק שאל את המבוקש האם הוא מבין את פשר הودאותו. המבוקש אף לא טען בפני בית המשפט כי בא כוחו לא קרא את החומר, וגם אם אמר את הדברים לתובעת, הרי שבית המשפט לא צחק למשמעותם כפי שטען

המבחן.

24. אשר לבקשה לחזרה מהודאה, כאמור זו ניתנה לאחר שנשמעו טענות הצדדים בדין, בית המשפט זו והכريع בבקשת זו על יסוד המבחן שנקבעו בהלכה הפטוקה בעניין העילות לחזרה מהודאה. כפי שציינתי לעיל, ההחלטה ניתנה לאחר שנשמעו טענות הצדדים בדין, ולא קודם לכן.

25. בבקשת שלפני, חזר המבחן וביקש לאפשר לו לחזור בו מהודאותו. כאמור, טענות המבחן נידונו והוכרעו בהחלטה מיום 20.9.23, והחלטה זו ניתנת לערעור בסומו של ההליך. אין מקום לדון בבקשת זו פעם נוספת.

26. לעומת זאת, כיוון שאין בסמכך הרפואי שצירף המבחן לבקשת זו, ואשר לטעنته מעיד כי הוא סובל ממחלות כרוניות, כדי להעיד כי בדין מיום 1.2.23 חש ברע, באופן שנפל פגם ברכנו החופשי. אשר להבנת המבחן את השפה העברית, הרי שהמבחן דבר בשני הדינום באופן שוטף בשפה העברית, ומכל מקום, כפי שציינתי בהחלטתי מיום 20.9.23 בא כוחו דאז, אשר הסביר למבחן את משמעות הסדר הטיעון, דובר השפה העברית. אשר לטענת המבחן כי הוא מבקש להוכיח את חפותו, הרי גם בבקשת זו הולטה הטענה באופן כללי, מבלי שהמבחן פירט טענות הגנה כלשהן.

27. לפיכך, הבקשת לפסול עצמי מלבד בעניינו של המבחן, נדחתה.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ד, 12 אוקטובר 2023, בהעדך
הצדדים.